

Betænkning

over

Udkast til Lov om Værnepligt for Kongeriget Danmark.

(Afgiven af Folkethingets Udvalg den 19de Februar 1860.)

I det Tidsrum, der er forløbet efter Udstedelsen af Værnepligtsloven af 12de Februar 1849, har efterhaanden det Ønske mere og mere gjort sig gjældende at kunne, saavidt muligt, benytte det værnepligtige Mandskab i nærmeste Overensstemmelse med dets tidligere Livsstilling og tilbante Beseftigelse.

Denne rigtige Anskuelse, ved hvis Gjennemførelse ikke alene de paagjældende Værnepligtige, men ogsaa Staten vilde vinde, idet den derved vilde kunne skaffe sig et baade fuldstændigere og sandsynligviis mindre kostbart Forsvarsvesen, findes ogsaa i det Væsentlige fastholdt i det Udvalget forelagte „Udkast til Lov om Værnepligt for Kongeriget Danmark“. Smidlertid har man paa et Punkt, hvor den især vil kunne være af stor Betydning, nemlig ligeoverfor den søværnepligtige Befolkning, ikke, som det forekommer Udvalgets Fleertal, fremstillet den paa en saa klar og fuldstændig Maade, som ønskelig. Man har formeent, at det lige frem burde udtales i Loven, hvad der ogsaa maa have været Lovudkastets Tanke, at det befarnede Mandskab skal betragtes, som om det frivillig aftjener sin Værnepligt ved Søværnet, og at Saadant derhos bør skee uden foregaaende Sessionsbehandling, og uden at Mand-

skabet behøver at have opnået den almindelige Udfkrivningsalder. Ledet af denne Betragtning, har Udvalget troet at maatte foreslaae en særegen Sørvulle for det befarnede Mandskabs Vedkommende og at fastholde det hidtil for denne Klasse bestaaende Forhold, saaledes at enhver Sømand, der gjør sig skikket til at anvendes som befarnede Matros, optages i Sørvullen og indkalbes, saavidt muligt efter Tour, til Tjeneste ved Søværnet, med da at være fritagen for Opfyldelse af Værnepligten paa anden Maade. De talrige Endringer, som Udvalget og dets Fleertal nedenfor have tilladt sig at foreslaae, hidrøre hovedsagelig fra den nye Stilling, som man saaledes har meent, det søværnepligtige Mandskab burde indtage; de ere derfor ofte kun at betragte som nødvendige Redaktionsforandringer, idet der igrigt ikke i nogen væsentlig Henseende er røkket ved de Principer, paa hvilke det forelagte Lovudkast i det Hele hviler.

Udvalget skal dernæst tillade sig kortelig at nævne et Par Forandringer, som man paa andre Punkter har troet at maatte foreslaae. Man har saaledes meent ikke at kunne gaae ind paa, at alt det udfkrivne Mandskab i 8 Aar skulde henregnes til Hærens eller Søvær-